

Поръ.

Въ наши-тѣ селски кѫщи често се вѫди единъ скришенъ врагъ, който мѫчно може да се види; нъ дира-та му се познава утрина. Домакиня-та слѣзе утрина въ зимникъ-тѣ и што да види! гърнета-та съ млѣко-то истѣрколени, яйца-та испити; излѣзе на дворъ-тѣ и гледа, че въ кокоши-тѣ гнѣзда лежатъ петъ шестъ пиленца безъ глави и кръвъ-та имъ испита. Това е единъ невидимъ грабецъ, който излиза изъ дѣлбоки-тѣ си дупки само ноштѣ и се вика *поръ*. Поръ-тѣ не е голѣмо животно, нъ е твърдъ крѣвопийно, сир. обича да пие кръвъ-та на малки-

Поръ ^{1/3} естествена велич.

тѣ животни и птици. Зжби-тѣ му сѫ твърдѣ остри и малко криви; а прави-тѣ му ногти сѫ до толкова яки, штото може да се брани съ тѣхъ отъ голѣмо куче. Поръ-тѣ е колкото една котка, нъ е под-нисъкъ отъ нея и под-тѣнькъ, малко е гърбавъ, има дѣлга рунтавичка опашка и кѫси ноги съ по петъ пръста. Тѣло-то на поръ-тѣ е жилаво, обраснато съ жълтеникавъ мъхъ и тѣмни косми, на които краишта-та сѫ чѣрникови; ноги-тѣ и опашка-та му сѫ чѣрни; на музуна-та си има бѣли капчици, така и краишта-та на уши-тѣ му сѫ бѣли. Поръ-тѣ е дѣлгъ та